

De Stille gelofte (roman)
Een retraite bij de Serafijnen
Een les van de Cherubijnen

Ik liep naar de hal omdat ik een brief hoorde vallen op de mat die zoals gewoonlijk verschoven was van voor de deur naar een halve meter ernaast.

De brief was zo te zien niet van de belastingdienst en ook niet van mijn werk. Immers soms krijg ik van mijn werk achteraf een specificatie van extra geleverde diensten

Immers als zelfstandig ingenieur werk ik mee aan verschillende projecten waaronder een project die ze de Nautilus noemen een zelfstandig robotvaartuig die wordt gebruikt voor diepzee missies.

Geen missies met wrakstukken uit een ver verleden maar een onderzoek naar een nieuwe levensvorm die wel de vorm van een vis heeft, maar een orgaantje heeft die dna kan genezen.

Dit kleine vaartuigje doet in hun natuurlijke habitat onderzoek, omdat dit kleine orgaantje alleen werkt als de vissen in hun eigen territorium zwemmen.

De brief was niet van mijn werk, en leek zelfs zonder afzender te zijn. Een gebruikelijke methode wanneer missies aangekondigd worden.

De brief met een briefopener openend en de bovenrand smooth doorscheurend zag ik de aanhef.

Niet zoals gewoonlijk meneer, mevrouw of geachte of beste. Maar een latijnsterm die niet vaak gebruikt wordt.

Per codex naturus.
Een aanhef die ik niet eerder ben tegengekomen.
Eronder stond de code die wordt gebezigd bij missies waar ik zelfs niet met vrienden over mag praten, en alle communicatie mag ik wel digitaal verrichten maar geen bericht opslaan op de harde schijf.

Deze brief die de aanhef per codex naturus heeft, nodigde mij door het lettertype dat als een italic handschrift leek, en de kleur van een zilverachtige rand uit om gelezen te worden.

De alinea eronder stond een soort spreuk met de betekenis, dat alle lessen op het pad leiden tot de laatste trede.

De alinea eronder stond
Alleen door alles aan te nemen bereikt men de gelofte.

Zoals alle lessen op het pad aannemen in mijn eerste begrip was dat als je in het bijzijn bent van een leraar dat je probeert te begrijpen wat hij bedoelt met een raadgeving.

Immers leraren die zelf het doel behalen geven soms verwoordigen op zo'n manier dat je het niet meteen begrijpt, maar zoals ze zeggen door het hart te laten werken, je alle lessen na verloop van tijd leert inzien en leert te plaatsen op het pad.

Deze brief die met zilveromrande woorden een uitnodiging is voor een nieuwe eigenlijk zeer bijzondere tijd is.

De alinea onder de spreuk en boven de afsluitende groet gaf aan dat ik benadert zou worden op een plaats in mijn gewone dagelijkse leven.

De afsluitende groet was ook een latijn uitspraak en was benoemd als dit
Angelo vito Traversi

De groet die betekende dat de engelen altijd in het bijzijn zijn bij het leven.

De brief die deze boodschap voor mij had als zijnde een boodschap van het creatieve kracht aspect van het leven

De brief die eigenlijk een belofte gaf dat ik in de nabije toekomst zou worden benaderd door een onbekende

Paragraaf twee

Zoals de engelen ieder mens geleiden om hun levenspad te volgen en tegen

te groot kwaad te beschermen.

Zoals de engelen het lot van ieder mens kennen, en bij genade hun goede ingevingen zichtbaar maken.

Ik mijn dagelijks leven volgde en wel af ent toe droomde over een bijzondere ontmoeting zoals die in de brief eigenlijk werd beloofd.

En ik natuurlijk naast de missies naar de plaats waar we onderzoek deden ook wel thuis of dicht bij de resultaten bestudeerden.

en ik op een dag 's ochtend opstond om de routine klus te doen, ik in de trein een vrouw zag die mij herinnerde aan een foto van een fotomodel die ik in mijn jeugd eens had gezien, en als het ware een intuïtieve herinnering losmaakte.

Deze vrouw die werkte voor een groot welzijnsorganisatie en gelden beheerde voor een vergeten doelgroep.

Deze vrouw in de trein die mij eraan deed denken, zei dat er in het bastionhotel een bijeenkomst of seminar zou zijn die over het nieuwste onderwerp zou gaan. De religie die alles zou verbinden en een soort totaalinzicht zou geven.

De twee sprekers ervan zouden San Christie zijn en een spreker die als bijnaam Shantuur gebruikte.

Deze vrouw die dat eigenlijk zie zonder te wachten op een dipe gesprek, uitstapte bij de halte, en mij met een vraag achterliet.

Een gevoel van onzekerheid, immers een boodschap komt niet altijd zo plotseling en zeker niet als men elkaar niet kent.

Deze bijeenkomst in het bastion hotel, dat over twee weken zou plaatsvinden, wilde ik thuis opzoeken op internet om te kijken of er nog plaats was en hoe duur de toegangsbewijzen zijn.

In de trein verder naar mijn werkplek was ik aan het overdenken hoe men toch plotseling een ontmoeting kan hebben zonder dat men elkaar kent en toch

heel diep gaat over een onderwerp.

Ik de conclusie had, als het intuïtie is er toch een macht mee verbonden is en of dat de aarde, een godheid of godin is. Is niet zomaar te begrijpen.

Paragraaf drie

Op mijn werkplek, waar ik vandaag de onderzoeksresultaten zou bestuderen en er een afwijking was in de statistische gegevens.

Immers als je het over leven hebt en biologie er soms door een afwijking een extra mogelijkheid of configuratie zichtbaar wordt.

De studie naar deze levensvorm die onderin de oceaan leeft, en bij toeval door een locale duiker gevonden werd.

Deze levensvorm die een vorm van regeneratie zou bevatten die voor de mens en de mensheid mogelijk een grote ontwikkeling zou zijn als we haar zouden isoleren uit de omgeving en door onderzoek de biologische of chemische oorzaak zouden vinden.

Wij natuurlijk bij de biologische configuratie een scheiding maken tussen dna dat zichzelf herstelt en de vorm van dna die een biologisch lichaam kan herstellen.

Dit kleine diertje dat misschien door zijn kleine grootte niet opvalt, maar voor de mensheid een groot opvallende bijdrage kan zijn.

Als wij natuurlijk uitgaan van herstelbaar dna wij de biologische klok van ieder mens theoretisch kunnen afstellen op achttien jaar. Dat zowel levenslang leren mogelijk maakt en de mens zijn schoonheid laat behouden.

Bij de afwijkende resultaten was naast het diertje ook de maaginhoud ander. Dit diertje dat normaal van zowel koraal als kleine weekdiertjes leeft, had in zijn maag nu ook een klein zandvormige materie.

Zand op de bodem van de oceaan zowel koraal, als weekdiertjes voeding geeft, en deze vorm van zand niet uit de zandvorm van normale stranden, of woestijnen was maar een chemische stof bevatte.

Deze chemische stof die wij matter-Q noemen. Wel een vorm van zand maar zo het lijkt een andere oorsprong en werking heeft dan de gebruikelijke oceaan, oceanobodem en al het levende.

Terugdenkend aan de ontmoeting kreeg ik een gevoel dat deze bijeenkomst of symposium misschien voor mijn spirituele vorming interessant zou kunnen zijn. Immer vernieuwing heeft mijn voorkeur boven het feit dat na een harde dag werken ontspanning het enige doel is voor een avond. Die je ook vruchtbaar kan doorbrengen.

Al is het in meditatie als die zowel vrucht als rust geeft.

De ontmoeting over dit symposium, gaf mij de wens om toch even te kijken of er reclame te vinden was op internet.

De bijeenkomst die in het bastion hotel zou zijn, en sprekers zoals San Christie en Shantuur, niet de gebruikelijke management buzzwords en unieke mogelijkheden om veel geld te verdienen zonder inspanning.

Op het internet werd de bijeenkomst wel aangeprezen maar om je in te schrijven moest je een code hebben van mensen die eraan verbonden waren.

De code die ik niet had, en de vrouw van de ontmoeting misschien wel, maar ik haar naam en nummer niet. Ik sloot de website af en dacht, helaas niet mogelijk.

In de koffiekamer, dacht ik nog eens aan de mogelijkheid die de vrouw bood om bij zo'n symposium te zijn, en het intuïtieve gevoel dat ik haar herkende van lang geleden en dat zij een bijeenkomst benoemt alsof het voor mij een belangrijke levensverandering zou kunnen geven maar dat toch door een missende code het aan mij voorbij zou gaan.

Een collega die zag dat ik pauze nam, kwam naar mij toe en was naar de onderzoeksresultaten benieuwd, waar ik de nieuwe stof matter-Q benoemde, die als stof in de maag van het diertje zat, en misschien een aanleiding was om dit diertje wel de genezende capaciteiten had, maar wel door een biologische bron dit vermogen kon voeden.

Paragraaf vier

Nadat ik een beetje over matter Q had gemijmerd en het werk natuurlijk zijn gewone gang had.

Sprak ik enkele collega's waarvan er twee wisten dat ik een spirituele interesse had en dat ik er graag over las.

De ene collega vond het bijna een spannend leven als je iemand toevallig ontmoet die je vagelijk herkent en meteen een diepe visie ter sprake brengt.

De andere collega zei, als het echt zo is zijn dat soort ontmoetingen niet op zichzelf en heeft het altijd een gevolg ook al lijkt het onzeker.

Een derde collega zei, als je naar de bijeenkomst mag en iemand mee mag nemen ken ik een vriendin van mij die ook graag erheen zou willen, ze heeft ook een diepere visie op het leven en leert graag bij.

'S middags koos ik weer een uurtje om de onderzoeksgegevens te analyseren, en de zogenaamde matter Q, een vorm van zand die bij dit diertje in de maag zit, en biologisch afwijkt van het zee of oceaanleven

Dit diertje dat wij bestuderen omdat het mogelijk een vorm van dna reparatie heeft, biologisch die natuurlijk als het gebruikt kan worden zowel kanker kan genezen als een grote bijdrage aan de natuurlijke veroudering en het mogelijk maken van hogere levenslengte.

Na het werk zoals gewoonlijk met de trein naar huis en vroeg ik mij af, als zo'n ontmoeting een gevolg heeft op wat voor wijze dat is, immers een toevallige ontmoeting die je een keer ziet, en eigenlijk al die jaren geen bijzonderheden.

in de trein stond er een man naast mij, immers het was heel druk en velen stonden in de gangpaden, die op zijn shirt een zin had staan.

In het engels en met een symbool erbij.
Er stond.

By intuition and heart.
en het symbool was een oog met een driehoek eromheen. Die mij deed denken aan de Amerikaanse eye of providence.

Ik vond het een mooie zin,
en het symbool appeleerde aan
een soort spirituele betekenis.

Na de trein huiswaarts en
thuisgekomen zocht ik het symbool
op internet op.

Ik typte de eye of providence
en kreeg in de afbeeldingen zoeker
allerlei vormen ervan en zag dat dit
symbool de allseeing eye is,
het alziend oog.

De combinatie met de spreuk
dat intuïtie en hart betekent

vond ik een mooie combinatie.

Zoals gewoonlijk als je alleenstaand bent
is het eten een individuele taak
die je op jezelf kan betrekken
en geen gerechten voor kinderen of partners
hoeft klaar te maken.

Een maaltijd van twister fries uit de vriezer
en een tweetal duitse biefstukjes en
als groente wat broccoli.

De avond voor iedereen natuurlijk
of ontspanning of vermaak was voor mij
het doorlezen van een religieus boek
geen christelijk boek maar een basis in
het hindoeïsme, een upanishad die
over de yoga verhaalde.

Dat er drie vormen van Yoga zijn,
karma yoga om door naastenliefde zoals
het ook in het christendom is,
met goede daden de samenleving
in vrede te krijgen.

De tweede vorm van yoga jana yoga
om een met de werkelijkheid te worden
in vrede met de werkelijkheid.

En de derde vorm bhakti yoga
een met een godheid door gebed
dus in vrede met de goden te komen.

Door deze drievoudige band en vrede
men Brahman bereikt.
Die eigenlijk zijn gelaat pas toont
als alle drie volbracht zijn.

Een upanishad die het heel helder vertelde
en bij veel mensen een verlangen kan
wakker roepen om deze hoge godheid
te bereiken.

Immers als je de nare kant van het denken
eenmaal in zicht hebt, het lastig kan zijn
om er weer los van te komen.

Ik dacht weer aan Intuition and heart
en zag eigenlijk dat het hart dan een
eigen manier of beginsel van intelligentie heeft.

En intuïtie soms wordt gevreesd omdat het

bijna voorspellend is als die wordt gebezigd.
Met een vraag of de intuïtie een binding met
een godheid, godin of moeder aarde is,
of spontaniteit een onzichtbare bron heeft.

Paragraaf vijf

Een blik op intuïtie en een dag kan weer goed zijn,
want soms zie of bemerk je dingen waar zelfs
hooge intellectuele volgens hun methodieken niet
snel opkomen.

Lezen natuurlijk voor sommige mensen een manier is
om kennis te krijgen over de maatschappij,
het verleden en de perspectieven van regio's ver weg.

En lezen soms ook naast vermaak een spirituele dorst vervullen,
Aan het einde van de avond,
Door in het verleden ook onderzoek te doen naar
biologische constructen die sociaal binding en
soort-acceptatie inhouden wist ik dat
het drinken van alcohol of roken
een binding is met een groep of clan
en door een gemeenschappelijke bezigheid
een vorm van band benadrukken.

Maar naast deze band vaak ook een vorm van
schade aan zowel lichaam als geest aanbrengen.

Die bij jongeren en zogenaamde metalfans
ook emotioneel uitwerkt.
De liederen over verzet tegen de samenleving
bij de luisteraars ook een vorm van boosheid opwekken.

En deze sociale constructen als je er bewust mee omgaat
een een groep of clan kiest die
naast lichamelijke gezondheid ook een hoger doel
als middel voor binding kiest.

Waar de kerk soms wat onbuigzaam is en nieuwe
inzichten of perspectieven niet toelaat
en soms een straf legt op afwijkende meningen
zo zijn er natuurlijk ook de voetbalclub van de kinderen
de dansclub die een traditie volgt.

Een goede reden om geen alcohol te gebruiken,
niet te roken en een gezond dieet aan te houden.

En als ze zeggen een slaapmutsje om goed te slapen
een regel soms is om acht uur per nacht te slapen
en als je erg moe bent, een uurtje eraan te plakken.

De volgende ochtend was het routine om weer naar het werk te gaan, de biologische noodzaak om een middel te vinden dat dna herstelt en daardoor levenslengte kan bevorderen maar ook ziektes van beschadigt dna kan genezen.

in de trein richting werk,
erna de bus, zag ik dezelfde vrouw staan die mij toen vertelde over de bijeenkomst of symposium. en na een kort oogcontact leek ze mij te herkennen en kwam ze naast mij staan.

Ik vroeg meteen of het symposium ook gasten zonder binding toe staat en of er voorwaarden zijn om mee te doen.

Ze gaf al meteen aan dat het syposium een eerste was van een reeks, die verspreidt over twee jaar een aantal onderwerpen zou belichten, waaronder de eerste van de twee schrijvers san Christie en de onbekende Shantuur.

Ik vroeg daarop waarom er op de website een code wordt gevraagd om mee te kunnen doen en je in te schrijven.

Ze zei daarop dat de code niet noodzakelijk was voor de organisatie of om leden te selecteren maar dat de schrijver Shantuur er een mystieke binding mee wilde benadrukken die de gasten het gevoel moest geven niet geselecteerd te worden maar een voorwaarde die niet intellectueel op te lossen is.

Daarop zei ze dat de code uit een combinatie van woorden bestond die aan elkaar in het vakje gezet moet worden.

Deze code was in de onbekende taal variant:
Pre Condex Natura Timan Diades

Door de woorden aan elkaar in het vakje te typen zou deze code gelijk de inschrijving voor het symposium bevestigen.

Als onderzoeker houd ik altijd rekening met een onbekende factor, niet alleen in werk maar ook in het gehele leven.

Zeg maar de quantum doos, dat zelfs als een resultaat of gevolg bijna zeker is er toch door een onbekende afwijking

of invloed het toch anders kan zijn.

Ik bereikte bijna het eind station en bedankte haar vriendelijk en beloofde me in te schrijven voor het symposium, Waarna ze me begroette en mij tot dan toe wenste.

EEn paar minuten erna bedacht ik mij dat ik niet eens haar naam had gevraagd, en die van mij ook niet had genoemd.

Lopend de laatste meters naar het werk bedacht ik mij dat in een toevallig gesprek je je normale overzicht kwijt kan zijn en bijna zo doordrongen bent van een situatie dat je ook de normale manieren van leven en handelen even kwijt lijkt te zijn.

Paragraaf zes

Op het werk, de verschillende werkzaamheden natuurlijk de vorige dag de statistieken en de analysegegevens controleren,

en eens in de maand dat we een diepzeeduik maken naar de habitat van het diertje Bij de vorige duik kwamen wij een speciaal stofje op het spoor die we matter Q noemden

In de wetenschap is het niet ongebruikelijk om een stofje of ontdekking een code of naam toe te bedelen.

En wij natuurlijk matter Q als het reproduceerbaar is van een code een griekse godinnennaam noemen. Zoals ze eigenlijk bij alle dnaontdekkingen doen.

Matter Q was een stofje in de maag van dit diertje dat van koraal en weekdiertjes leeft.

dit diertje die geen vis en geen reptiel is, en ook geen zuurstofbasis heeft.

Op het werk zouden wij de nieuwe duik over een week voorbereiden. Wij zowel van de foto's verschillende uitvoeringen hebben geconceptualiseerd en wij geplande ontdekkingen wilden doen.

Bij de diepzeeduik, die opzich maar

een tweetal uren hoeft de duren
en we natuurlijk met voorbereidingen
een dag bezig zijn en als afloop ook
nog eens een dag.

Mijn directe collega zei,
dat we naast het diertje
ook van de omgeving specimen
moesten meenemen immers matter Q
zou niet opzichzelf staan maar
een stof die zelf ook een bron heeft
en misschien in de habitat een samenstelling heeft.

De stof matter Q die mogelijk dna kan genezen
en in de laatste proefmonster wel meegenomen
was, hebben we voor de vierde keer onder
de microscoop gelegd, en dit maal met
een chemische antidoot. Die reageert
als een marker die alleen bepaalde delen
laat oplichten.

De matter Q met de antidoot, liet duidelijk zien
dat het stofje geen natuurlijke reactieschema's
had, immers het antidoot laat bij onderzoek
het stofje binnen twee uur uit elkaar vallen.

Dit betekent dat matter Q zelfs naast dna herstel
ook andere bijzondere eigenschappen heeft.
Die misschien welk elk weefsel kan herstellen
weefsel van biologische levende aard.

Aan het einde van de dag, alle apparatuur
opgeruimd en de nieuwe bevindingen zorgvuldig
gerapporteerd, was het weer een dag van voldoening
Een gevoel dat je alleen hebt als je echt
goed bezig bent en een klein of groter doel
hebt bereikt.

Mijn collega zou het pand afsluiten,
en ik liep naar de bus.

Paragraaf zeven
In de bus naar huis dacht ik over wat
ik met het avondeten zou bereiden.

Ik overwoog om een keer een pizza
calzone te bestellen.

Op de terugweg liep ik de pizzeria binnen
en vroeg om een calzone pizza,

ze zeiden we hebben nog wel een calzone shoarma in bereiding die kan u sneller meekrijgen omdat een telefonische order ge annuleerd werd.

Enkele minuten later zat ik alweer in de bus en thuis gekomen had ik een lekkere hap, immers eten van buitenhuis was niet mijn gewoonte.

In de avond zocht ik zowel het symposium op als de code die vanochtend erbij werd gegeven.

Het symposium, gevonden op internet, schreef ik mij ervoor in en de code werd geaccepteerd.

De website vroeg of ik met een of meer inschreef, en gaf zowel het adres als de routebeschrijving.

De code die ik op internet opzocht bestond uit een oud griekse verbastering van een taal die aan de mythe van athene werd toegeschreven.

Waarbij alle codes die in die taal stonden een centrum hadden die zowel het goddelijke en het menselijke in de zelfde sfeer benoemden.

Waarbij de taal van Athene de nadruk legt op een leven zonder seksualiteit en vanaf de jeugd zuiver is, waarbij allerlei deugden ontsloten worden.

De codes die ik op wonderlijke manier op die wijze had gevonden, allemaal een betekenis hebben die door contemplatie in het hart komen.

Eigenlijk met dezelfde kracht als dat je een gebed voor een kort onderwijs opdraagt en je in het dagelijks leven een inzicht krijgt.

Na de inschrijving in het symposium zocht ik verder en vond ik de profetien die aan odyseus toegeschreven worden, waarbij de kern alle mythische wonderen beschrijft in een moderne vorm van verklaring.

Zo zou de doos van Pandorea met de
god Pan te maken hebben die veronderstelde
dat door de doos te openen alle rampen
en ongeluk eruit komen, en het doelde
op de verslavingen waardoor de mens ongeluk
op het pad krijgt.

Net als de gouden appel van paris
die afhankelijk van de godin
liefde met ongeluk,
wijsheid met celibaat,
of godsvrucht met bescherming,
betekent.

Mooie inzichten om op een avond
op internet te vinden,
en een gevoel van voldoening gaf
immers de mens heeft een spirituele
dorst die alleen door wijsheid
wordt vervuld.

Paragraaf acht

De volgende ochtend,
ik wordt altijd voor de wekker wakker,
altijd een kwartier ervoor.

Ik kleepte mij aan,
en na het ochtend ritueel,
stapte ik de deur uit,

Voor de deur zag ik een brief liggen,
het kan geen gewone post zijn dus
het was opmerkelijk.

Het had een gouden opdruk,
maar was geen reclame van een loterij
en met een statige lettertype
leek het zelfs niet op
briefpost die je soms krijgt
als een bedrijf een belangrijke mededeling heeft.

Ik keek naar de adressering die
wel aan mij gericht was.

Mijn naam stond er in zowel
voornaam als achternaam met een code
erbij.

De code die ook in de mystieke taal
gericht was.

Feriolis ter Adrium,

Een spreuk die geen bekende betekenis had
en misschien wel betekent
dat het aan de bewoner gericht is.

Ik maakte de brief open met
mijn briefopener die ik in india
in het verleden op vakantie had gekocht

De briefopener die de drievoudige bescherming
als symbolen erop had staan.

Zowel de omkara voor de ziel,
de svastika voor de geest
en de trishul voor bescherming.

In de envelop zat een zilver
en een blauw velletje,
met hetzelfde statige lettertype.

De eerste zin, in het engels
had de beschrijving dat je
de tekst niet mag kopiëren,
bewaren of overschrijven.

Waarna ik de brief las
en een uitnodiging was voor
het symposium, dat ik de vorige dag
via internet aangevraagd had.

Ik was verbaast dat ik meteen
de volgende dag al antwoord krijg,
en dat de toevalligheid wel heel
bijzonder was.

Erna stapte ik naar de bus
en richting werk.
De brief zat nog in mijn aktetas,
waar ik soms een dossier mee naar huis
neem om thuis te bestuderen.

Paragraaf negen

In de bus, dacht ik aan de brief die
in mijn tas zat, en verwonderde mij erover.

Ik dacht ook ineens dat er een verborgen
boodschap in moest staan, vooral als iets
op bovennatuurlijke manier plaatsvindt,
het zoals het easter egg van de programmeur

een persoonlijke touch moet hebben.

In de bus, dacht ik terug aan de ontmoeting
met de vrouw van gisteren en enkele dagen geleden
dat ze op me af stapte en over spiritualiteit begon
en dat ze me wees op een symposium met bijzondere voorwaarden.

Het symposium met sprekers san christie en san tuur.
vooral de tweede naam tot mijn verbeelding sprak
immers san christie zou nog een christelijke naam
kunnen zijn, maar de naam sant uur met de
bijdrage dat aanmelders een code moesten geven
die eigenlijk de vraag van het onbenoemde duidelijk maakt.

Op het werk waren wij de duik aan het voorbereiden
waar we de vorige keer een beetje matter Q hadden gevonden
in de buik om het zo maar te zeggen van het diertje.

En onder de microscoop met antidoot was matter Q
naast het herstellen van dna ook begiftigd met
weefsel herstel, een bijzondere werking
die zelfs bij mensen grote verwondingen zonder
litteken kan herstellen.

Bij de duik horen randvoorwaarden die zowel
de veiligheid van ons, van de apparatuur
als de onderzoeks-specimen moeten garanderen.

Paragraaf tien

Soms is het spreekwoord dan ook
als je diep duikt, je ook diep gaat,
en hoe dieper, hoe groter de schat.

Dit spreekwoord is natuurlijk
figuurlijk, want een duik in de oceaan
niet altijd iets oplevert.

Op het werk bereiden we de duik
natuurlijk altijd goed voor,
je wil immers niet dat een van de
randvoorwaarden niet goed gekozen zijn
en je tijdens de duik met een anomalie
te maken krijgt.

De titel anomalie is een figuurlijke
titel die aanduidt dat er iets vreemds
gebeurt zonder uitkomst.

De duik die we voorbereiden

is om opnieuw een specimen
van matter Q te krijgen,
die in de buik van een
soort visje of wezentje voorkomt.

bij deze duik wilden wij
het conserveren door het visje
in een epoxy te gieten,
om te voorkomen
dat er weefsel of afscheiding
plaatsvindt die de inhoud
in waarde zou verminderen

De week erna, tijdens de duik,
en we het wezentje weer vonden
lukte het ons om een epoxy emulsie
eromheen te gieten,

Dat in zout water best een lastige
opgave is, immers stroming het moeilijker
maakt, en het visje of wezentje
van nature en instinct
probeert te bewegen.

We konden twee specimen prepareren,
en in het duikvaartuigje
in een kleine ruimte, bergruimte
konden we het mee naar boven nemen.

Boven water,
checkten we eerst de gezondheid
van de duikers, het scheepje met
de cabine, de zuurstofcapsule
en de geleidingkabel.

Alles was sein groen,
dus was de duik geslaagd,
met twee exemplaren
in epoxy.

Als deze wezentjes in epoxy meekomen,
hebben we in tegenstelling tot een
bevroren of gekoeld exemplaar langer
de mogelijkheid om het te onderzoeken,
en met epoxy zouden er ook nog extra
materie of stoffen zichtbaar worden.

Als zo'n wezentje in epoxy,
onder de analyse scanner gaat,
en matter Q ook de geleiding heeft
van een biochemische marker
of een samengesteld enzym

Dan zouden we niet alleen matter Q hebben, maar ook misschien zelfs de manier om het van nature te reproduceren, iets dat in de chemie en biologie een doorbraak zou zijn.